

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δημοσθένους ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος τιμὴν ἀποδίδους τῷ ἀνδρὶ εἰκόνα χαλκῆν ἀνέστησε καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ θρυλούμενον ἐπεγράφη τῇ βάσει τοῦ ἀνδριάντος:

«Εἴπερ ἴσῃν ῥώμην γνώμη, Δημοσθενες, εἶχες,
οὐδ' ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἀρης Μκεδῶν».

Ἄλλ' οὐκὶ ἡμῖν, ἐάν, ἀφορμῆς δοθείσης, ἡ ῥώμη ἡμῶν ἀποδειχθῆ ἴση τῇ ἡμετέρῃ γνώμῃ.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Αἱ περὶ τινῶν κουτσοβλάχων ἐθνολογικαὶ ἀμφισβητήσεις μεταξὺ τῶν πολιτικίσκων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρουμανίας ὑπενθυμίζουσιν ἀκριβῶς τὰς περὶ παιγνιδίων ἐριδας τῶν παιδαρίων. Τὰς τοιαύτας παιδαριοφιλονεικίας, φίλοι ἡγετίσκοι *Οὐρέκια* καὶ *Τρικούπη*, τὰς δικανονίζουσιν οἱ μεγάλοι ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ τιμωροῦσι τὰ παιδάρια ὅταν πάρατσαμπουνοῦν.

Ἐξ ὧν ἀνγινώσκωμεν ἐν τῇ *ᾠρᾷ* θουρίων εἰκάζομεν, ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἤρχισε νὰ πιστεύῃ, ὅτι αὐτὸς θὰ ἦτο πολεμικὸς ἐάν ἦτον ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει, ὅτι πόρρω αὐτοῦ ὑπῆρχε πᾶσα πολεμικὴ τάσις, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν ἐξουσίαν σχεδὸν προσενηθεῖτον αὐτῷ ἀπέφυγεν ὑπὸ διαφόρους προφάσεις. Εἶναι δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ καταστάσει, ἐν ᾗ εὐρίσκετο ὁ Ψευδο-Γίτσοβον, ὅστις ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ πιστεύῃ, ὅτι εἶναι πράγματι ὁ Γίτσοβον καὶ ὄχι ὁ ἀγύρτης κρεωπώλης ᾠρταν.

Ἐκπληξιν καὶ θχυμασμὸν ἐνεποίησε τὸ ἄρθρον τῆς *ᾠρας* περὶ Ἑλλήνων καὶ Βόερς καὶ ἕτερον διάφορον τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ἐξυμνοῦν τὰς ἀρετὰς τῶν Βόερς καὶ παροτρύνον τοὺς Ἕλληνας εἰς μίμησιν αὐτῶν. Τὸ κοινὸν ζητεῖ νὰ μάθῃ πόθεν ἡ τόση συμπάθεια τῆς *ᾠρας* πρὸς τοὺς Βόερς, χάριν τῶν ὁποίων μάλιστα διαστρέφει καὶ ἱστορικὰ γεγονότα περὶ τοῦ τρόπου τῆς κατακλήψεως τῆς Τρηνσβαχίας ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν. Δικτὶ δὲν μᾶς λέγει ἡ *ᾠρα* νὰ μιμηθῶμεν καὶ τοὺς *Κουβαίους*, οἵτινες ἐπὶ ἔτη ἐπάλασσαν κατὰ τῆς κυριαρχίας τῆς Ἰσπανίας, καὶ τοὺς *Περουβιανούς* πολεμήσαντας ἀπεγνωσμένως κατὰ τῶν *Χιλίων*, ἐπὶ τέλους τοὺς Ἰνδούς, Ἀβυσσηνοὺς, Ἀφγανούς, Ἀσχαντεῖς, Βισούτους, Κάρρους καὶ λοιπούς, οἵτινες ἐπολέμησαν κατὰ τῶν παντοδυνάμων Ἀγγλῶν; Τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἡμῶν ἐν αὐτῷ τῷ ὀνόματι *Βόερς*. Λόγος, ὅστις ἐτίμησε τὰ πεφλημένα κτήνη τοῦ κ. Τρικούπη, τοὺς *βόας*, καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα τῶν, εἶναι εὐλόγως ἄξιος ἀπείρου λατρείας ὑπὸ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων.

Πληροφοροῦμεθα, ὅτι οἱ ἀναγνώσται τῆς *ᾠρας* θ' ἀναγινώσκωσιν εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ὅλας τὰς καθημερινὰς εἰδήσεις

ὑπὸ τὸν τίτλον: *Ἰδιαιτέρα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταπόκρισις τῆς ᾠρας*.

Τέλος πάντων ἐγνώσθη, ὅτι ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτὴς τῆς *ᾠρας* εἶναι εἰς τῶν στενογράφων, οἵτινες κατὰ νεώτερον διπλωματικὸν συρμὸν παρίστανται εἰς συνδικλέξεις τῶν πρέσβων καὶ τηροῦσιν ἀκριβῆ πρακτικὰ τῶν κατὰ ταύτας λεγομένων.

Δυστυχῶς ὁμως, μετὰ τὴν τελευταίαν ἀκριτομυθίαν περὶ τοῦ κ. Γενναδίου, ὁ στενογράφος οὗτος ἀπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Γκῶσσην.

ὑποπτευόμεθα, ὅτι ὁ πονηρὸς Σκαπῆνος ἔλαβεν ἤδη πρὸς τῆς Καϊσχροβασιλικῆς Αὐλῆς τὸν τίτλον τοῦ Φῶν καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἡγετίσκου τῶν Ἑλλήνων εὐγενῶν. Διότι εἰς τί ἄλλο δύνανται ἀληθῶς νὰ χρησιμεύσωσι τὰ περὶ αὐστριακῆς δυναστείας ἄρθρα του ἢ εἰς τὸ νὰ πρᾶσκειν τὸς φορολογουμένους νὰ δεχθῶσιν εὐγνωμόνως τὴν αὐστριακὴν Schlague.

Ἐκ Μολάων τὸ φῶς. Ἄν ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἐκοπίσει νὰ ἐξευτελίῃ τὸ ἔθνος πρὸ τοῦ κόσμου, ὁ χονδράνθρωπος τοῦ *Φιγαρῶ* ἐπτυσεν αὐτὸ κατὰ πρόσωπον ἐν μέσσις Ἀθήνας. Ὁ Μολαίτης ἔλυσε τὸ ζήτημα τῆς διαφωτίσεως τοῦ κοινοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπανειλημμένα συνεκροτήθησαν ὑπουργικὰ συμβούλια. Εἰς αὐτὸν ὀφείλομεν τὴν τοιχοκόλλησιν τῶν χαρτῶν εἰς τὰς τριόδους, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ἀντὶ τοιχοκολλήσεως αὐτὸς ἐπρότεινε *παρόραμα* μὲ εἴσοδον. Κρῖμα, ὅτι, ἀντὶ νὰ τροποποιηθῆ, δὲν ἔσχευεν ἡ γνώμη του καὶ δὲν συνεπληρώθη διὰ τῆς προυσίας αὐτοῦ μετὰ τῶν διαδόχων του. Θὰ ἡμιλλᾶτο τὸ θέμα πρὸς τοὺς Ζούγ-Ζούγ.

Ἦτο γνωστὸν, ὅτι δύο εἶχε φανερά ἐπαγγέλματα ὁ κ. Π. . . . . . Νὰ εἶναι τμηματάρχης καὶ πανηγυριστῆς παντὸς νεκροῦ, οὗ τινος ἡ ἐλευθεριότης τῶν συγγενῶν ἔφθασε μέχρι τῆς θυσίας 28 δραχμῶν. Ἦδη ἀνέλαβε καὶ ἄλλο ἐπάγγελμα, νὰ ἀναδεικνύῃ λογίους καὶ συγγραφεῖς τοὺς νεοσσούς τοῦ ἐκ Μολάων ὑπουργοῦ. Τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο ἐπάγγελμα προὑποτίθησι καὶ μίαν νέαν ἀρετὴν ταύτην: νὰ ἀκούῃ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς, νὰ ἀναγινώσκῃ μὲ τὰ ὦτα, καὶ νὰ κρίνῃ μὲ τὴν κοιλίαν.

Δημόσια θεάματα.

Ἐκτακτος εὐεργετικὴ παράστασις ἐν Ἀράπῃ τῆς Σαλαμίνος ὑπὲρ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Νευτικῶν.

Τὸ καταδρομικὸν *Ναύαρχος Μιαούλης* θὰ φωτισθῆ διηλεκτρικοῦ φωτὸς αἰ δὲ τορπιλλοφόροι θὰ ἐκτελέσωσιν πείραμα παιγνιδία.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΓΙΣΜΑΤΑ

Καίτοι ὁ Ἀσμοδαῖος δὲν ἀναμιγνύεται τὸ παράπαν εἰς τὰ οἰκογενειακὰ, ἐν τούτοις ἠθάνθη διχβολικὴν περιέργειαν διὰ τὰ οἰκογενειακὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Αἰῶνος καὶ τῶν μετόχων του.

Ἐμαθε λοιπόν, ὅτι μετὰ μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τέσσαρς κόλλας ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τοὺς μετόχους ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως, οἱ μέτοχοι, φοβηθέντες τὴν ἀποστολὴν δευτέρως τοιαύτης ἰσομεγέθους, ὡμολόγησαν, ὅτι ἔχουσι πληρῆς ἀδικον. «Μίαν ἔτι τοιαύτην ἐπιστολὴν καὶ ἀπωλόκαμεν», εἶπον. Ἡ φλυαρία ἀνεκνήρυχθη ἡ ζωὴ τοῦ Αἰῶνος.

Ἄλλ' ἐκεῖνο, δι' ὃ εἶναι ἀσυγχώρητος ὁ κ. Κουμουνοδοῦρος εἶναι, ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς εἰρήνης ἢ τοῦ πολέμου προεξώφησε τὴν γνώμην τοῦ Αἰῶνος, ἐνῶ καὶ διὰ μόνου τοῦ θυμωτοῦ τούτου ἐντύπου ἠδύνατο ἐν ἀνάγκῃ νὰ καταβάλῃ τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν, ἀφοῦ αὐτὸς Αἰὼν δὲν ἐπτοήθη ὑπὸ δύο βασιλείων, οὐδ' ὑπὸ τῆς λόγῃς παρεφερομένης κυβερνήσεως, καὶ κατίσχυσε ἀμφοτέρων... ».

Ἀπέναντι τοιαύτης δυνάμεως, ἄς τὰ βάλῃ κάτω ἡ φλύαρος Ὄρα.

Ἐπειδὴ ὁ Αἰὼν ὠνόμασε κωμικὰ πρόσωπα τοὺς πρῶην μεγαλοπρεπεῖς πολίτας μετόχους, ὁ Ἀσμοδαῖος ἔχει τὴν περιέργειαν νὰ μάθῃ ἂν ἦσαν ἐξ ἀρχῆς τοιαῦτα ἢ ἔγιναν μετὰ τὰ κακίωματα.

Ἄλλοτε ἡ Τουρκία ἤξίου, ὅτι δύναται ν' ἀντιταχθῇ εἰς ἐπτὰ Κιράλιδες, ἡγουν βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας. Ὁ Αἰὼν ἐκήρυξεν, ὅτι ἀντετάχθη ἤδη πρὸς δύο, ὥστε τῶ μένουσιν εἰσέτι πέντε, ἵνα ἐξισωθῇ πρὸς τὸν Σουλτάνον.

Ὁρῶς καὶ ὁ διθύρραμος τοῦ Αἰῶνος «Τί ἔδει νὰ πράξωμεν». Πλὴν διατὶ τοιούτους μαργαρίτας ποιητικῶς γράφει εἰς γλῶσσαν πεζῆν, ἀντὶ ν' ἀπαθνατίσῃ αὐτοὺς δι' ἀναλόγου στιχογραφίας; Μὴ τυχὸν πτοεῖ τὸν ἔνθον, τὸν ἔνθεον συνάδελφον ἢ ἔλλειψις ἴσως ἔξως περὶ τὸ στιχογραφεῖν; Ἄλλ' ὁ ὑψιβρεμέτης ποιητὴς κκοτορθοῖ πάντοτε νὰ περιβάλλῃ τὰς ἰδέας του διὰ τῆς ἀρμοζούσης αὐταῖς μορφῆς. Κατὰ τοῦτο περισπούδαστον ἀφῆκε παράδοσιν ὁ ἀδίκως εἰς λήθην περιελθὼν ἐθνικὸς Βάρδος Ἐξαρχόπουλος. Ἄδικον τῶ ὄντι νὰ μὴ ἀναφέρωσιν αὐτὸν οἱ σύγχρονοι

παμπληθεῖς τῆς σχολῆς αὐτοῦ μαθηταί, οἱ τοσαῦτα ὀφείλοντες εἰς τὴν ἔμπνευσιν ἐκείνου ἀριστουργήματα.

Πατρίς!.. φλάμπουρο!.. δόξα!.. Ἑλλάς!.. Λὲρ μπαλέρ!..

Κρῖμα, ὅτι καμμία ἐταιρία ἀσφαλιστικὴ τῆς ζωῆς δὲν ἐσκέφθη ἐγκαίρως νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν περιουσιῶν κυβερνητῶν μας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς τῶν ὑπηκόων των. Θὰ εἶχε σήμερον διακόσια πενήκοντα ἑκατομμύρια σωστὸν κέρδος καὶ θὰ τὰ ἐμοιράζοντο μετ' αὐτῆς οἱ ἀξιότιμοι πολιτικίσκοι μας, οἵτινες ἔκριναν δέον νὰ μᾶς ἀναδείξωσιν ἔθνος ἐξ ὄλων τῶν ἐθνῶν τὸ τὰ πλειόρα δαπανήσαν ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ εὐεξίας του.

Ὁ Χατζῆ-Κρούχ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Βενή-Ζούγ-Ζούγ, ἀνεκνήρυχθη φιλέλληρ. Εἰξεύρετε διατὶ; Διότι ἡ σκόνη τῶν Ἀθηνῶν τῶ ὑπεθυμίζει ζωηρῶς τὴν φίλην αὐτῶ πατρίδα Σαχάρων.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Πρὸς τὸν κ. Σωτηρόπουλον, ὑπουργὸν δύο ὑπουργείων.

Τὴν ὀπισθοχώρησιν πρὸ πολλοῦ εἶδομεν, ἀλλὰ περὶ αὐτοχειρίας οὐδὲν ἐμάθομεν. Πληροφορήσατε ἡμᾶς τί ἀπέγινεν αὕτη.

Οἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἀχροαταὶ
τοῦ περὶ αὐτοχειρίας τῆς Ἑλλάδος λόγου σας.

Ὁ Ἰαχαροπλάστης κ. Χρήστος Γρηγόρας, ἔχων τὸ κατὰ τὴν ἐν ὁδῶ Σταδίου ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς, κατασκευάζει κατὰ τὸν Γαλλικὸν τρόπον πάντα τὰ γνωστὰ γλυκίσματα.

Ἐπίσης παρασκευάζει γλυκίσματα τῆς τραπέζης, ἥτοι κρέμας ἐκ νωποῦ βουτύρου, πουδίγκας καὶ ἄλλα εἶδη. Ἡ τηρουμένη καθαριότης, ἡ καλὴ ἐκλογή τῶν ὑλικῶν καὶ ἡ εἰδικότης τοῦ τεχνίτου ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἀρίστης ποιότητος τῶν τοῦ Ἰαχαροπλάστου τούτου εἰδῶν.

Δέχεται παργγελίας διὰ γάμους, συναναστροφάς, γεύματα, χοροὺς κλπ., ἐκτελουμένους ταχέως.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.